



60 godina
Dvorane kulturnog centra Beograda

Bolje je u bioskopu!

Back Stage

Kad god pre podne prolazim Knez Mihailovom, pored broja 6, automatski „ulazim“ u Trifoov film *400 udaraca* i kao maloletni Žan-Pjer Leo „skidam fotografije“ predstojeće izložbe u Likovnoj galeriji Kulturnog centra Beograda, kulturnom mestu za savremenu likovnu scenu.

Otkrivao sam i potvrđivao vrednosti naših umetnika. Izdvojio bih samo jedan prizor – bela radna soba Branka Vučićevića koju je slikala Marija Dragojlović, u okviru posebnog projekta Snežane Ristić i Radonje Leposavića posvete Branku, koji je pre neku godinu otišao iz „zanimljivog života ali, nakaznog ... malo“.

Dvorana Kulturnog centra mesto je začeca FEST-a: Marija Majdak i Milutin Čolić, uz razumevanje i podršku rukovodilaca grada, proširili su program najboljeg od viđenog u međunarodni filmski festival.

Ta Dvorana, imala je svog kinooperatera, koji je uvek bio više od čoveka koji samo projicira filmove. Dragan Veličković – Dragče, koristeći mašinu „iskra“, otvarao je prizore na ekranu. Jednom, otvorio je mala vrata kino-kabine i pokazao mi svojevrsni back stage – unutrašnje dvorište koje čine tri građevine vezane za palatu Albanija – *Hintenbau* sa limenim cevima za klimatizaciju, kablovima, raznim vrstama prozora i nabrekli krov bioskopske dvorane.

Pomislio sam, da li bih ... da li bih nekako kao Džef Bridžis, kroz prenapregnuti cementni krov, pa kroz ekran, mogao iz filma da uskočim u dvoranu, kao što je on to činio u filmu *Purpurna ruža Kaira* Vudija Alena.

Miroljub Mića Vučković

rukovodilac Sektora za međunarodnu saradnju Filmskog centra Srbije